

„Wprowadzenie do regionalistyki ” klasa 3

GEOGRAFIA SPOŁECZNO - EKONOMICZNA ŚWIATA

DZIAŁALNOŚĆ GOSPODARCZA W WIELKICH REGIONACH FIZYCZNO – GEOGRAFICZNYCH ŚWIATA : EUROPY, AZJI, AMERYKI PÓŁNOCNEJ, AMERYKI ŚRODKOWEJ I POŁUDNIOWJ, AFRYKI, OCEANII I WYBRANYCH PAŃSTW : WIELKIEJ BRYTANII, KRAJÓW SKANDYNAWSKICH, USA, KANADY, MEKSYKU, KRAJÓW AMERYKI ŁACIŃSKIEJ, AUSTRALII.

Komunikacja

1. Uwarunkowania przyrodnicze i społeczno – ekonomiczne rozwoju komunikacji.
2. Kierunki przepływu pasażerów i ładunków na świecie.
Terminalne transportowe.
3. Zróżnicowanie i znaczenie komunikacji.

Turystyka

1. Gospodarcze i społeczne funkcje turystyki Zróżnicowanie i znaczenie komunikacji.
2. Atrakcyjność turystyczna regionów (*walory: przyrodnicze, antropogeniczne, specjalistyczne*).

Turystyka wybranych państw.

1. Wielka Brytania.
2. Kraje skandynawskie.
3. USA.
4. Kanada.
5. Meksyk.
6. Kraje Ameryki Łacińskiej.
7. Oceania.

Kryteria oceniania

Ustala się następujące kryteria śródrocznych i rocznych ocen z zajęć geografii:

- 1) stopień celujący otrzymuje uczeń, który:
 - 1) posiadał wiedzę i umiejętności znacznie wykraczające poza program nauczania geografii, samodzielnie i twórczo rozwija własne uzdolnienia oraz;
 - 2) biegle posługuje się zdobytymi wiadomościami w rozwiązywaniu problemów teoretycznych lub praktycznych z programu nauczania danej klasy, proponuje rozwiązania nietypowe, rozwiązuje także zadania wykraczające poza program nauczania tej klasy, lub osiąga sukcesy w konkursach i olimpiadach przedmiotowych, zawodach sportowych i innych, kwalifikując się do finałów na szczeblu wojewódzkim (regionalnym) albo krajowym lub posiada inne porównywalne osiągnięcia;
- 2) stopień bardzo dobry otrzymuje uczeń, który:
 - 1) opanował pełny zakres wiedzy i umiejętności określony programem nauczania geografii w danej klasie, oraz;

- 2) sprawnie posługuje się zdobytymi wiadomościami, rozwiązuje samodzielnie problemy teoretyczne i praktyczne ujęte programem nauczania, potrafi zastosować posiadaną wiedzę do rozwiązywania zadań i problemów w nowych sytuacjach;
- 3) stopień dobry otrzymuje uczeń, który:
 - 1) nie opanował w pełni wiadomości określonych programem nauczania w danej klasie, ale opanował je na poziomie przekraczającym połowę wymagań zawartych w programie oraz;
 - 2) poprawnie stosuje wiadomości, rozwiązuje (wykonuje) samodzielnie typowe zadania teoretyczne lub praktyczne,
- 4) stopień dostateczny otrzymuje uczeń, który:
 - 1) opanował wiadomości i umiejętności określone programem nauczania w danej klasie na poziomie podstawowym oraz;
 - 2) rozwiązuje (wykonuje) typowe zadania teoretyczne lub praktyczne o średnim stopniu trudności;
- 5) stopień dopuszczający otrzymuje uczeń, który:
 - 1) ma braki w opanowaniu minimum wiedzy i umiejętności programowych, ale braki te nie przekraczają możliwości uzyskania przez ucznia podstawowej wiedzy z danego przedmiotu w ciągu dalszej nauki oraz;
 - 2) rozwiązuje (wykonuje) zadania teoretyczne i praktyczne typowe, o niewielkim stopniu trudności przy pomocy nauczyciela;
- 6) stopień niedostateczny otrzymuje uczeń, który:
 - 1) nie opanował minimalnego zakresu wiadomości i umiejętności przewidzianych programem w danej klasie, a braki w wiadomościach uniemożliwiają dalsze zdobywanie wiedzy z tego przedmiotu oraz
 - 2) nie jest w stanie rozwiązać (wykonać) zadań o niewielkim, elementarnym stopniu trudności, nawet z pomocą nauczyciela.